

Geszler Imréné, Kollár Éva 1961 – 2007

*A hetvenes évek végén, a nyolcvanas évek elején a
móri közösségi élet meghatározó alakja volt.*

*Fiatal kora ellenére, megragadó, kedves
személyiségével és elkötelezettségével sokakat
tudott egybeszeretni, és elindítani a jézusi úton.*

Gyermekkorában elvesztette édesapját. Húgával („Csörével”) anyukájuk egyedül nevelte őket.

Évi a helyi gimnáziumba járt. Dolgozott titkárnőként, működtetett saját vegyesboltot, folyamatosan segített a saját nagygazdaságukban, és végül a családsegítőben tudott elhelyezkedni mentálhigiénikusként (ez az, amit neki találtak ki). Két lánya született, Judit és Csilla.

A közösségünk alapító tagja volt 1982-ben (Bajnok Laci/Judit). Hosszú éveken keresztül volt a lelke és motorja egy ifjúsági klubnak (KEFIR - Keresztény Fiatalok Klubja). Rengeteg tábort, biciklitúrát szervezett, segített, háziasszonykodott. A helyi egyházi kórust is sokáig vidámította.

Ő a legönzetlenebb ember, akit ismerhettem. Soha nem emelte fel a hangját, mindenkinek mindent elnézett, mindenkivel kedves volt, mindenkivel szót értett, szinte mindig mosolygott, bármit odaadott bárkinek, nem bántott meg senkit. Még jó, hogy nem vagyok elfogult...

Mindenki szerette. Egyszerűen tette a dolgát: szebbé tette a világot!

Bitterné Gyöngyi

Álljon itt beszédes sírfelirata:

*Ne sirass a fejfámnál állva!
Nem vagyok ott, Nem alszom.
Ezernyi fúvó szél vagyok.
A hó gyémánt ragyogása vagyok.
Őszi eső vagyok.
Ha nyugodt reggelen felébredsz,
Az égre kelő madarak
Fürge szárnycsapása vagyok.
Ne sirass a fejfámnál állva!
Nem vagyok ott, nem alszom.*